

دو فصلنامه تفسیر پژوهی
سال ششم، شماره یازدهم
بهار و تابستان ۹۸
صفحات ۱۶۱-۱۸۵

تطور تاریخی تفسیر در یمن*

آزاده عباسی**

چکیده

مسلمانان از صدر اسلام اهتمام ویژه‌ای به فرآگیری تفسیر آیات الهی داشته و در این راستا تفسیرهایی را نیز نوشتند که این وجود توجه به نگارش‌های تفسیری سابقه‌ای طولانی ندارد. در این تحقیقات پیرامون نگارش‌های تفسیری، معمولاً توجه به مسئله جغرافیا از اهمیت کمتری برخوردار است. یمن از دیرباز دارای موقعیت مهم جغرافیایی و تاریخی بوده است؛ قبائل این دیار جزو اولین گروه‌های هستند که مسلمان شده‌اند؛ با توجه به اهمیت استراتژیک یمن، این پژوهش بر آن است تا با استفاده از روش توصیفی - تاریخی به این سؤال پاسخ دهد که سیر تاریخی تفسیرنگاری در یمن چگونه بوده است؟ بررسی ادوار مختلف تاریخ در یمن، نشان می‌دهد که مسئله تفسیر و نگارش‌های تفسیری در این سرزمین همواره مورد توجه بوده و مفسرین بزرگی در این دیار زیست کرده‌اند. باید توجه داشت که جریان تفسیر نگاری در یمن فراز و فرودهایی نیز داشته است. مفسرین در یمن برای نگارش‌های خود از شیوه‌های گوناگونی استفاده کرده‌اند. گاه تمام آیات و گاهی برخی از آیات را مورد بررسی قرار داده‌اند و گاهی هم مبتنی بر روایات نبوی تفسیر نوشته‌اند.

کلیدواژه‌ها: یمن، تفسیر قرآن، تاریخ تفسیر، تفسیر در یمن.

تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۲/۲۳

* - تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۷/۲۶

** استادیار دانشگاه علوم قرآن و حدیث (پردیس تهران)

۱- طرح مسئله

جريان تفسير نگاري جرياني ديرينه است اما پژوهش در زمينه نگارش هاي تفسيري قدمت چنداني ندارد. به عبارت ديگر اگرچه نگارش تفسير از روزگار پيامبر (ص) تاکنون وجود داشته است اما توجه به تفاسير نوشته شده به عنوان يك دانش يا جريان فكري مسئله اي نويديد به حساب مي آيد. اينكه جريان تفسير نگاري مورد کاوش قرار بگيرد و زمينه ها و بسترها، روندها، نتایج و آسیب هاي آن موردنبررسی قرار بگيرد، خيلي قديمی نیست.

شاید با اندکی تسامح بتوان گفت که توجه به این مسئله از زمان گلدزیهر آغاز شده و باید توجه داشت که کار وی کاستی هایی جدی دارد. در همین راستا قبل از او نیز تلاش های اندکی وجود داشته است که می توان از افرادی مانند امین الخولی و دایره المعارف اروپایی و... نام برد. دیگرانی همچون محمدحسین ذهبی و مرحوم معرفت نیز در این زمینه تأثیفاتی ارائه کرده اند. التفسیر و المفسرون محمدحسین ذهبی هم به لحاظ جغرافیایی بحث و هم به لحاظ مفسرانی که مورد توجه قرار داده است و هم به لحاظ زاویه نگاه از اهمیت ویژه ای در این زمینه برخوردار است و با وجود کاستی هایی که دارد به عنوان گامی قابل توجه است.

آنچه در این میان مهم به نظر می رسد آن است که در مجموعه امور انجام شده به جغرافیای بحث کمتر توجه شده است. برای نمونه از جمله کاستی های پژوهش ذهبی، جغرافیای بحث در دوره تابعین است. در دوره تابعین، ذهبی بهنگام بحث از مدارس فقط به مدارس مکه، مدینه و مدرسه عراق شامل کوفه و بصره پرداخته است که این قطعاً بسته نیست زیرا مدارس مهم دیگری از جمله مدرسه خراسان، مصر و یمن و ... بررسی نشده اند.

این در حالی است که مدرسه تفسیری یمن بجهت جغرافیا و هم‌جواری با ام‌القری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و توجه به این نکته که مردم یمن در اوایل ظهور اسلام مسلمان شده‌اند، بر اهمیت این مسئله می‌افزاید. علاوه بر این بزرگان زیادی در یمن ساکن بوده و اهتمام ویژه‌ای به فرآگیری قرآن داشته‌اند لذا پرداختن به یمن از ابعاد مختلف می‌تواند قابل توجه باشد که یکی از این ابعاد، جریان تفسیر نگاری در یمن است.

با توجه به موقعیت مهم یمن – پیش از اسلام تاکنون – این پژوهش تلاش دارد که سیر تاریخی تفسیر نگاری در یمن را مورد بررسی دقیق قرار دهد و سعی بر آن دارد تا به این سؤال پاسخ دهد که سیر تاریخی تفسیر نگاری در یمن چگونه بوده است؟ از بررسی‌های انجام‌شده مشخص می‌شود که ظاهراً تاکنون مقاله‌ای در این زمینه نوشته‌نشده است و تلاش نگارنده بر این است که هیچ بعدی از ابعاد بحث را فرو نهارد و ابعاد موضوع را در حد توان و وسعت مقاله بکاود.

۲- مقدمه

قبل از پاسخ به پرسش بالا لازم است مطالعی به عنوان مقدمه نقل شود:

۱- یمن در گذرگاه تاریخ

از نظر جغرافیایی، یمن منطقه‌ای است که از شمال به شبه جزیره عربستان، از شرق به منطقه عمان، از جنوب به خلیج عدن و از غرب به دریای سرخ محدود است. از این منطقه به دلیل موقعیت استراتژیک جغرافیایی که دارد به عنوان پل میان خاورمیانه و آفریقا نیز یاد می‌شود. (الحمدانی، ۱۹۷۴، ص ۶۶؛ مرزوق، ۲۰۱۵، ص ۱۵).

در یمن به دلیل باران‌های منظم، زمین‌های کشاورزی پر رونق بوده است؛ به همین دلیل در این منطقه، از قدیم ناحیه‌ای آباد و خرم، دارای جنگل‌ها در نقاط کوهستانی و در نقاط دیگر نخلستان‌ها و انواع باغ‌های میوه وجود داشته است. این مسئله باعث شده بود که جمعیت انبوه در این منطقه سکونت داشته باشند و درنتیجه روستاها و شهرهای مختلفی به وجود آید. گردآمدن مردم در آن خطه حاصلخیز صدها سال پیش از میلاد مسیح، دولت‌هایی را تشکیل داده و تمدنی را در آنجا به وجود آورده بود. (کردی، ۱۴۲۰، ج ۱ ص ۳۲۸) داستان سد تاریخی این منطقه که بنام سد مأرب مشهور است در کتبی تاریخ ذکر شده است. (رازی؛ ۱۴۰۹؛ ص ۶۷۶) از نظر گرایش به دین داری از دیرباز یمن سرزمینی بوده که بسیاری از اقوام و ملل مختلف و پیروان ادیان گوناگون در آن زندگی می‌کرده‌اند. لازم به ذکر است که بعد از اسلام، یمن به واسطه موقعیت جغرافیایی در مسیر حجاج قرار نداشته است لذا از بسیاری از اتفاقات فرهنگی به دور بوده است. (الحرازی، ۱۴۲۶، ص ۱۳۶) در مورد دین غالب و مذهب مردم یمن باید گفت از آنجاکه اهل یمن گاهی به سمت حبشه اقبال داشتند و گاهی هم رو به سرزمین فارس می‌کردند، دین غالب مردم یمن گاه یهودی بوده و گاهی هم نصرانی‌ها جمعیت غالب مردم یمن را تشکیل می‌دادند. (رک: یحیی بن الحسین، ۱۳۸۸ ق، ج ۱، ص ۵۵) این تنواع تا جایی است که مورخین، یمن را به عنوان کانون ادیان مختلف می‌شناسند. در یمن دین‌هایی همچون وَثنیه (بت‌پرستی)، یهودی و نصرانی دیده می‌شده است. (رک: یحیی بن الحسین، ۱۳۸۸ ق، ج ۱، ص ۵۵) با ظهور اسلام مردم یمن گرایش زیادی به دین اسلام از خود نشان دادند تا جایی که گفته شده است یمن تنها منطقه‌ای است که مردمانش به صورت قبائلي و بدون جنگ و خونریزی به اسلام گرویدند. (طبری ۱۹۶۸ م، ج

۲، ص ۲۵۵-۲۵۷؛ ابن هشام، ۱۳۵۵ق، ج ۱، ص ۷۱-۷۲؛ ابن سعد، بی‌تا، ج ۱، ص ۲۶۰؛ المسعودی، بی‌تا، ص ۲۵۹).

به جهت زبانی منطقه یمن، به نظر می‌رسد اعرابی که در شبه‌جزیره عربستان زندگی می‌کردند یک نوع عرب نبودند و گویش‌های مختلفی در آن منطقه وجود داشته است؛ در قسمت جنوب عربستان یعنی بین اعراب قحطانی، زبانی وجود دارد که در علم زبانشناسی به آن «عرب جنوبی» گفته می‌شود ولی اصلاً زبان عربی به مفهوم امروزی آن نیست و به شدت به زبان حبسی نزدیک است؛ یعنی فاصله قابل توجهی دارد با آنچه امروزه ما به آن زبان عربی می‌گوییم. اینکه یمنی‌ها امروزه به زبان عربی سخن می‌گویند در سیر تاریخ این اتفاق روی‌داده است یعنی مردم یمن به همان اندازه عرب شده‌اند که مصری‌ها عرب شده‌اند، آن‌ها از اول به این زبان سخن نمی‌گفتند! (پاکتچی، ۱۳۹۱، ص ۶۷) لذا در صدر اسلام یمنی‌ها جزء گروهی بودند که به دلیل تفاوت زبانی با اعراب شمالی، وضعیتشان در فهمیدن زبان عربی، شبیه وضعیت مصری‌ها و شامی‌ها و ایرانی‌ها بود لذا برای درک و فهم آیات قرآن نیازمند به تفسیر و توضیح آن بودند. به همین جهت است که پرداختن به یمن و نوع برخورد مردم آن با قرآن و تفسیر آیات الهی از اهمیت ویژه برخوردار است.

۲- ورود اسلام به یمن و پذیرش مردم

اسلام در زمانی بروز و ظهور پیدا کرد که بشریت در ظلمت و جهل مطلق می‌زیست. به بیان قرآن، در هنگام طلوع اسلام، مردم غالباً در پایین ترین سطح فرهنگ و اخلاق اجتماعی زندگی می‌کردند: «وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ نَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ» (جمعه/۳) مردم یمن نیز مانند سایر مردم به هنگام ظهور اسلام در جهالت، ظلمت و فقر بودند. در آن

ایام مردم یمن بواسطه گوناگونی عقاید موجود و نیز تشتبه آراء بیشترین نیاز به حق را در خود احساس می کردند تا ایشان را به دور خود جمع کرده و نظام واحدی را در میان آنها برقرار سازد. دین حقی که آنها را به سوی صراط مستقیم هدایت نماید و عقل های آنان را از خرافات و گمراهی ها نجات بخشد. در چنین شرایطی وقتی خبر دعوت پیامبر اکرم (ص) به گوش مردم یمن رسید، بسیاری از مردم یمن نزد رسول اکرم (ص) آمدند تا ایمان خود به دعوت آن حضرت را اعلام کرده و رسالت او را تصدیق کردند. (حجری یمانی، ۱۴۱۶، ج ۲، ص ۷۵۳)

چنانکه در روایات نقل شده است مردم یمن به صورت گروهی به دین خدا گرویدند. یکی از این روایات که توسط فریقین نقل شده چنین است: «جاء اهل اليمن، هم أرق أقئده، الايمان يمان و الفقه يمان و الحكمه يمانيه» (الخطيب البغدادي، ۱۴۱۷، ج ۱۱ ص ۳۷۶؛ عروسي حويزي، ۱۴۱۵، ج ۵، ص ۶۹۱) مردم یمن برای شنیدن سخنان رسول اکرم (ص) به مکه می آمدند؛ به خطبه های ایشان گوش کرده و از سیره و افعال آن حضرت آگاه می شدند.

می توان گفت، یکی از مهم ترین عواملی که باعث شد تعداد بسیاری از مردم یمن، مسلمان شوند پیمان هایی بود که میان قبائل مهم یمن یعنی **أشعرین**، **همدان**، **کنده**، **معافر**، **حمير**، **حضرموت**، **مراد**، **أزد**، **خولان**، **زید** و **أبناء با رسول خدا (ص)** بسته شد. این پیمان ها، مشهور ترین پیمان های اهل یمن است که با رسول خدا (ص) بسته شده و در حقیقت نمایندگان قبائل، سفرای یمن بودند که نزد رسول خدا (ص) آمده بودند و در بازگشت از سفر، اهل قبیله ای ایشان نیز مسلمان می شدند. (رک: حجری یمانی، مجموع بلدان اليمن و قبائلها)

۳- تفسیر قرآن در یمن

تفسران اهل یمن، برای تفسیر قرآن همانند سایر مفسرین، بجهت دستیابی به تفسیر صحیح قرآن، به مشهورترین راه‌ها اعتماد می‌کردند و تلاش‌های بسیاری در تبیین کتاب خدا و تفسیر آن و استنباط احکام الهی از خلال آیات از خود نشان داده‌اند. بررسی‌های تاریخی نشان می‌دهد که این راه‌ها از میان موثق‌ترین طرق بوده است. راه‌هایی همچون تمسک به قرآن، سنت نبوی، اقوال صحابه، اقوال تابعین، لغت و زبان عربی و اجتهاد، در همه‌ی ادوار تاریخی بچشم می‌خورد؛ با این توضیح که در همه این ادوار، تلاش‌ها و کوشش‌های بسیاری برای دستیابی و نگارش تفسیر صحیح قرآن همواره وجود داشته است، تفسیر قرآن در یمن در ادوار تاریخی گوناگون مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۱-۳ تفسیر قرآن در یمن در دوران رسول خدا (ص)

برخی بر این باورند که در قرن اول و به ویژه در روزگار آغازین اسلام، مردمان بجهت آشنایی با زبان نیازی به تفسیر قرآن نداشتند و قرآن برای همگان قابل فهم بوده است؛ اما نکاتی از جمله تفاوت‌های زبانی و متفاوت بودن سطح آگاهی باعث می‌شود که مردم در آن زمان نیز به تفسیر قرآن نیازمند باشند. سرزمین یمن در آن ایام از این قاعده مستثنی نبوده است.

به طور کلی پیامبر (ص) مرجع اصلی برای حل مسائل مردم و آموزش به ایشان بوده و به همین جهت از همه بلاد از جمله یمن مردمانی به سوی پیامبر (ص) آمده و توفیق شاگردی ایشان را پیدا می‌کردند و از آن حضرت علم می‌آموختند و گاه در علم دین به درجات بالایی دست می‌یافتدند. این افراد در تعلیم علم و فراگیری قرآن

بسیار کوشای بوده و برای هم‌نشینی با رسول خدا (ص)، شنیدن اقوال و خطبه‌های آن حضرت با جدوجهد می‌کوشیدند. این گروه از افراد معمولاً بعد از درس گرفتن از محضر رسول خدا (ص) به‌سوی قوم خود بازمی‌گشتند و در حقیقت معلم و فقیه و مفسر قرآن برای مردم یمن بودند. ایشان احکام الهی، تعالیم دینی و احکام شرعی را برای مردم دیار خود بازگو می‌کردند. (ابن حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۵۱)

مهم‌ترین اتفاقی که در زمینه‌ی تفسیر قرآن در دوران نبی اکرم (ص) در یمن روی‌داده آشنای مردم با دین اسلام و مسلمان شدن اهالی یمن بوده و در مرحله بعد از آن نقل روایات نبوی در مسیر بیان دستورات دینی و آشنای مردم با مفاهیم دینی و قرآنی توسط فرستادگان پیامبر (ص) به سوی مردم یمن است. (ابن حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۵۲)

اهمیت مسئله نقل روایات نبوی در مسیر تفسیر قرآن آن‌قدر زیاد است که بعدها در یمن تفاسیری با رویکرد روایات نبوی نوشته شده است. می‌توان گفت مرحله اول از رشد علم تفسیر و نگارش‌های تفسیری در یمن از زمان رسول اکرم (ص) آغازشده و بعدازاین مرحله تفسیر در یمن وارد مرحله جدیدتری می‌گردد؛ تفسیر قرآن در زمان صحابه و به دنبال آن در دوران تابعین ابعاد تازه‌تری پیدا می‌کند.

۳-۲ تفسیر قرآن در یمن در زمان صحابه

از آنجاکه تعدادی از اصحاب در زمان رسول اکرم (ص) به سوی مردم یمن رفته و در دعوت ایشان به اسلام و نیز آگاهی مردم نقش داشتند، دوران صحابه را نمی‌توان از دوران رسول اکرم (ص) مستقل و مجزا دانست.

لازم به ذکر است که علاوه بر اینکه مردم یمن به حضور رسول اکرم (ص) می‌آمدند، پیامبر (ص) نیز چندین نفر از بهترین اصحاب خود که معمولاً از فضلاء و

علماء (رک: حسن بن علی (شیخ طوسی)، ۱۴۱۰ ق، المؤتلف من المختلف بین أئمۃ السلف ج ۱۶ ص ۶۵) دین بودند را نزد مردم یمن فرستادند تا مردم را به سوی اسلام دعوت کرده و تعالیم اسلامی را برای ایشان بازگو کرده و کتاب خدا و همچنین سنت رسول خدا (ص) را به مردم بیاموزند. (ابن خلدون، بی‌تا، ج ۲، ص ۱۸۰). این فرستادگان مسئولیت‌های دیگری همچون قضایت میان مردم و نیز جمع آوری صدقات را نیز بر عهده داشتند.

گروهی از مشهورترین صحابه در زمان رسول خدا (ص) به عنوان معلم، فقیه یا قاضی به سوی مردم یمن فرستاده شدند؛ این صحابه به ترتیب سالی که به یمن سفر کرده‌اند عبارت‌اند از:

- ابو عبدالرحمان معاذ بن جبل الانصاری الخزرجی (در مورد جزئیات سفر معاذ به یمن رک: موسوی اردبیلی، ۱۴۲۱ ق، ج ۱، ص ۷۸؛ حسن بن علی (شیخ طوسی)، ۱۳۸۷ ق، المبسوط ج ۱۶، ص ۶۹؛ بخاری، ۱۴۱۴، ج ۳ ص ۷۳؛ سبحانی، ۱۴۱۸ ق، ج ۱، ص ۸۴)

مورخین نقل می‌کنند که معاذ از بهترین جوانان قوم خود بود و برای دین اسلام از هیچ چیز دریغ نداشت تا جایی که تمامی اموالش را در راه اسلام خرج کرد. (حسن بن یوسف (علامه حلی)، بی‌تا، ج ۱۴، ص ۲۲) وی از جانب رسول اکرم (ص) به همراه نامه و کمک‌هایی برای ساخت مسجد در یمن، در ریبع الاول سال نهم هجری به یمن سفر کرد (عسقلانی، ۱۳۹۸، ج ۳، ص ۴۰۶؛ ابن اثیر، بی‌تا، ج ۴، ص ۳۷۶؛ ابن عبد البر، بی‌تا، ج ۳، ص ۳۳۵؛ ابن سعد، بی‌تا، ج ۳، ص ۱۲۰؛ الذهبی، بی‌تا، ج ۱، ص ۱۹؛ ابن جزری، ق ۱۴۰۰، ج ۲، ص ۳۰۱).

- علی بن ابیطالب (ع)

بنایر نقل‌های تاریخی علی بن ابیطالب (ع) سه بار به یمن مسافت کرده است.

(الصنعانی، بی‌تا، ص ۱۹؛ شرف‌الدین، ۱۴۰۰، ص ۱۴) بار اول در سال نهم هجری (الصنعانی، ص ۱۹؛ شرف‌الدین، ۱۴۰۰ق، ص ۱۴) برای دعوت مردم یمن (ابن کثیر، ۱۹۶۶م، ج ۷، ص ۳۸۲) سفر دوم در سال دهم هجری به درخواست مردم یمن (الأهدلی، بی‌تا، ج ۲، ص ۲۲۹) و به عنوان قاضی (القمی الشیرازی، ۱۴۱۸ق، ص ۴۴۱) و سفر سوم در زمان ابوبکر به عنوان معلم قرآن و فقیه، برای رسیدگی به امور مردم یمن و شرایط یمن بوده است. (الحموی، ۱۳۲۴ق، ج ۸، ص ۶۷).

برخی از مورخین ذکر کرده اند که حضرت علی (ع) به مردم یمن، قرآن و تعالیم دینی را آموزش داده‌اند (حمیری، ۱۴۲۱، ج ۳، ص ۱۷۲۴) چنانکه بیان شد پیامبر (ص) قبل از حضرت علی (ع) دیگرانی همچون معاذ بن جبل را به یمن فرستاده بودند اما چون توفیق زیادی به دست نیاورده بود لذا پیامبر (ص) علی بن ابی طالب (ع) را به یمن فرستاد. ایشان افراد قبیله «حمدان» که از بزرگ‌ترین قبایل یمن بودند را برای شنیدن نامه پیامبر اکرم (ص) دعوت کرد. در تاریخ نقل شده است که عظمت این ملاقات آن چنان قبیله حمدان را تحت تأثیر قرارداد که همه آن‌ها در مدت یک روز اسلام آوردن (طبری، ۱۹۶۸، ج ۴، ص ۱۲۶۲). پس از حمدان، قبایل مذحج و نخع نیز به دست حضرت علی (ع) اسلام آوردن. (در مورد حضور علی (ع) در یمن روایات بسیاری وجود دارد. (رک: اسماعیل بن ابی الغدا، بی‌تا، ج ۱، ص ۱۵۰؛ الأمین، بی‌تا، ج ۱، ص ۲۸۸).

- ابوموسی اشعری؛ او نیز به عنوان معلم و فقیه به یمن سفر کرده است (ابن عساکر، ۱۴۱۵، ج ۱۹، ص ۲۱۵)

بنا بر نقل‌های تاریخی پیامبر (ص) ابوالموسى اشعری را نیز به سوی یمن فرستاده بودند تا صدقات مردم یمن را جمع آوری کند و برای مردم یمن قاضی باشد. او نیز تا زمان خلفا به این کار مشغول بود اما بعدها به ولایت شهرهای دیگر مأمور شد.
(بلادذری، بی‌تا، ص ۳۶۲)

بدین ترتیب می‌توان گفت که مردم یمن در زمان صحابه کم‌وبیش با تفسیر قرآن، به‌واسطه حضور صحابه در میان ایشان یا سفر صحابه به محضر رسول خدا (ص) آشنایی داشتند و برای فراگیری قرآن اهتمام ویژه داشته و در این راستا تفاسیری هرچند مختصر نوشته شده است.

۳-۳ تفسیر قرآن در یمن در زمان تابعین

بسیاری از تابعین نظرات خود در مورد قرآن را از صحابه دریافت کرده بودند. ایشان - اهل هر سرزمینی که باشند - بر اساس روایاتی که شنیده بودند و آنچه از اصحاب واردشده بود، روایات بخصوص روایات تفسیری را نقل می‌کردند. تابعین معمولاً از اصحابی نقل روایت می‌کردند که در سرزمین آن‌ها سکونت داشتند. برخی از تابعین هم بودند که دائماً از شهری به شهر دیگر برای کسب علم و شنیدن روایات صحابه در حال حرکت و سفر بودند.

در کتاب‌های تراجم و سیر، گروهی از تابعین از اهل یمن ذکر شده‌اند، ایشان معمولاً در یمن زندگی می‌کرده و در علوم به شهرت رسیده بودند؛ آثار بسیاری نیاز آن‌ها بر جای مانده است. (رک: ابن سعد، بی‌تا، ج ۵، ص ۵۳۵؛ الجعدي، ۱۹۷۵، م ۵۶؛ الأهدل الیمنی، ۱۴۰۷، ص ۵۶-۸۷). از آن جمله می‌توان به طاووس بن کیسان و وهب بن منبه، کعب بن ماتع بن ذی هجن الحمیری، حجر بن قیس الهمدانی

المدری، ابو خلیفه القارئ الطائئ البصري و دیگران اشاره کرد. پرداختن به شرح حال همه این افراد از مجال این بحث خارج است. (رک: عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۹، ص ۵۳۰؛ علامه حلی، بی‌تا، ج ۲، ص ۱۸۹؛ بن خلکان، بی‌تا، ج ۱، ص ۴۸۴) برخی از تابعین مستقیماً عهددار تعلیم و تعلم قرآن در یمن بوده‌اند و می‌توان از آن‌ها به عنوان سپاه نشر علم دین و مفسر کتاب خدا و مبین سنت نبوی در یمن یادکرد. این افراد با تلاش‌های خود مرحله‌ای از مراحل رشد و نمو تفسیر قرآن در یمن را تشکیل می‌دهند.

تفسیر قرآن در زمان تابعین در یمن وفور و اقبال چندانی نداشته است و شهرت یمن در این زمینه (تفسیر قرآن) همانند سایر مناطق بلاد اسلامی مثل حجاز و شام و عراق نبوده است. (رازی، ۱۴۰۹ق، ص ۳۳) این مسئله دارای دلایلی است که برخی از این دلایل عبارت‌اند از:

الف: بسیاری از تابعین اهل یمن، سرزمین خود را ترک کرده و در سایر بلاد اسلامی ساکن شده بودند. از جمله این افراد می‌توان موارد زیر را نام برد:

عطاء بن أبي رباح بن أسلم بن صفوان الجندي که در مکه ساکن و مفتی آنجا شده بود. (کحاله، ۱۳۷۶ق، ج ۶، ص ۲۸۳) زمعه بن صالح الجندي نیز از جمله افرادی است که در مکه ساکن بوده است. (عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۳، ص ۲۹۲) افراد دیگری از تابعین، از جمله عامر بن شراحيل الشعبي الحميري (ابن عساكر، بی‌تا، الأربعين البلدانيه، ص ۱۵۷؛ طبراني، ۱۴۱۲، ص ۱۲۲؛ المباركفوری، ۱۴۱۰، ج ۱، ص ۷۴ و ج ۲، ص ۲۹۸؛ البغدادي، ۱۳۹۵ق، ص ۱۹۶) و نیز مسروق بن الأجدع بن مالک الهمданی (ابن سعد، بی‌تا، ج ۶، ص ۷۶) ساکن عراق بوده‌اند. دیگرانی همچون ابو عمرو الاوزاعي الحميري (ابن سعد، بی‌تا، ج ۷، ص ۴۸۸) در شام ساکن بوده‌اند.

ب: برخی از این تابعین اهل یمن، در غزوات رسول خدا (ص) شرکت کرده بودند و بعدها نیز چون خلفا را برای جهاد در سرزمین‌های شام و عراق تنها دیده، به یاری آن‌ها رفته بودند و به فتوحات و جهاد در راه خدا مشغول بودند. به‌طوری‌که در برخی از کتب تاریخی آمده است یکی از مواردی که در زمینه جهاد رسول خدا (ص) به آن اهتمام داشت، جنگ با روم بود؛ خلیفه اول برای اهل یمن نامه نوشت و توسط انس بن مالک برای آن‌ها فرستاد و ایشان برای کارزار با روم دعوت کرد. (رک: الواقدی، بی‌تا، ج ۱، ص ۶) نقل شده است که به واسطه حضور مردم یمن در نبرد با روم بوده است که مسلمانان پیروز می‌شوند و البته این مسئله باعث می‌شود که بسیاری از تابعین یمن در مصر و شام مانده و حتی آن‌بلاد را برای خود به عنوان وطن انتخاب کنند.

این دو دلیل مهم‌ترین دلایلی هستند که باعث شده‌اند که تفسیر در زمان تابعین در یمن؛ غیرمعمول و غیر مشهور؛ بوده و از رونق کمتری برخوردار باشد البته این سخن به معنای افول کامل تفسیر در یمن در دوره تابعین نیست.

با این وجود، ذکر یک نکته ضروری است و آن‌هم اینکه تابعین، علم را از صحابه رسول خدا (ص) دریافت کرده بودند و همچنین تفسیر قرآن را از صحابه آموخته بودند لذا تفاسیر اهل یمن مملو از اقوال تابعین است. این وضعیت در تفاسیر روایی یمن بیشتر دیده می‌شود. مشهورترین تفاسیر متقدم یمن که در زمرة تفسیر تابعین می‌توان از آن نام برد تفسیر عبدالرزاق صناعی است. در این تفسیر حدود ۳۷۷۰ روایت نقل شده که از آن عدد ۲۴۵۱ روایاتی است که از تابعین نقل کرده است. (ابن

حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۸۲۸)

به طورکلی می‌توان گفت که تابعین صرف نظر از شرایط موجود این افراد نسبت به امر تفسیر قرآن و نگارش آن اهتمام داشته‌اند و روایات بسیاری را در این زمینه نقل کرده‌اند.

۳-۴ تفسیر قرآن در یمن در زمان تبع تابعین

بعد از دوران تابعین، نوبت به دوران تبع تابعین می‌رسد (التمیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۰۷-۳۰۷؛ ابن سعد، ج ۵، ص ۵۴۵-۵۴۸؛ الجعدي، ۱۹۷۵م، ص ۶۶-۶۸؛ الأهدل الیمینی، ۱۴۰۷ق، ص ۹۱-۸۷) این گروه اقوال صحابه و تابعین در خصوص تفسیر قرآن را جمع آوری کرده‌اند. بسیاری از مردم نیز بودند که به نواحی گوناگون سفر می‌کردند تا آنچه در مورد تفسیر و نیز روایات ذکر شده بود را جمع آوری کنند. این افراد تلاش‌های بسیاری در نشر علوم اسلامی بخصوص در زمینه‌ی تفسیر قرآن و نگارش آن و نیز تبیین سنت رسول خدا (ص) داشته‌اند.

از مهم‌ترین مشاهیر علماء در میان اتباع تابعین که اهل یمن بودند و آنجا را وطن خود قرار داده و در آنجا به نشر علم دین و تفسیر قرآن می‌پرداختند می‌توان به اشخاص زیر اشاره کرد:

- عبدالله بن طاووس بن کیسان یمانی؛ او از جمله دانانترین و خوش‌خلق‌ترین مردم بوده است که در سال ۱۳۲ وفات کرده است. علماء علم رجال وی را جزو ثقات بشمار می‌آورند. (البستی، ۱۳۹۷ق، ج ۶، ص ۱۸۵؛ التمیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۰۷؛ عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۲، ص ۴۲۳).

- الحکم بن أبان ابو عیسی العدنی؛ او اصالناً اهل مدینه است اما در یمن ساکن بوده است. او محدثی فاضل و ثقه بشمار می‌آید که در سال ۱۵۴ وفات یافته است.

(عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۲، ص ۴۲۳؛ ابن سعد، بی‌تا، ج ۵، ص ۵۴۵؛ الجعدي،

۱۹۷۵م، ص ۶۶؛ شرف‌الدین، ۱۴۰۰ق، ص ۳۱)

- همام بن نافع الحميری؛ او بدر عبدالرازاق صنعتی است که از جمله‌ی بزرگان

و عباد یمن می‌باشد. (التمیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۰۶؛ البستی، ۱۳۹۷م، ج ۷، ص ۵۸۶؛

عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۱۱، ص ۷۶)

- از جمله دیگر افرادی که در یمن ساکن بوده‌اند و آن‌ها را در زمرة تبع تابعین

بشمار می‌آورند می‌توان به عطاء بن مسلم الصنعتی؛ (رک: حبان بن أحمد التمیمی،

ص ۳۰۵؛ حبان بن أحمد البستی، ج ۷، ص ۲۵۳؛ ابن حجر عسقلانی، ج ۷، ص ۲۱۲)

ثابت بن سعد بن ابیض بن حمال المأربی؛ (رک: التمیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۰۶؛

البستی، ۱۳۹۷ق، ج ۶، ص ۱۲۵؛ عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۷، ص ۲۵۵) و عقیل بن معقل

بن منبه (رک: التمیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۰۴؛ البستی، ۱۳۹۷ق، ج ۷، ص ۲۹۴؛

عسقلانی، ۱۳۲۵ق، ج ۷، ص ۲۵۵) اشاره کرد.

ذکر این نکته ضروری است که تعداد افرادی که جزو تبع تابعین به شمار می‌آیند

و از سرزمین‌های دیگر وارد یمن شده‌اند بسیار زیاد است و در این بحث نمی‌گنجد.

(رک: ابن سعد، بی‌تا، ج ۵، ص ۵۴۵-۵۴۸؛ الجعدي، ۱۹۷۵م، ص ۶۶-۶۸)

چنانکه قبلًا نیز بیان شده در دوران تابعین در یمن، تفسیر از رشد و پویایی

خاصی برخوردار بوده است. لذا تبع تابعین نیز در نقل روایات خود بسیاری از اقوال

تابعین را نقل کرده‌اند. می‌توان گفت در دوره تبع تابعین، تفسیر و نگارش‌های

تفسیری تا حدودی از رکود دوران تابعین فاصله می‌گیرد.

۳-۵ تفسیر قرآن در یمن بعد از دوران تبع تابعین

در این دوران تفسیر قرآن در یمن وارد مرحله‌ای جدید، پر از پویایی و نشاط می‌شود. عوامل بسیاری در این مسئله دخیل است که مهم‌ترین آن‌ها ورود تعداد زیادی از علماء به یمن و تلاش‌های بسیار ایشان برای انتقال و رشد و نمو علم در این دوران است. این افراد در حرکت علمی؛ نشاط و پویایی علم در یمن سهم بسیاری داشته‌اند و باعث به وجود آمدن تعداد بسیاری از علماء در دوره‌های بعدی نیز شده‌اند. از جمله این افراد برای نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: عبدالملک بن عبدالعزیز بن جریح (م ۱۵۳)؛ أبو عروه معمر بن راشد البصری (م ۱۵۳)؛ سفیان بن عیینه (م ۱۹۸)؛ اسحاق بن راهویه (م ۲۲۸)؛ الامام أحمد بن حنبل (م ۲۴۱).

تفسیر در یمن، بعد از دوران تبع تابعین، در طول قرون متعددی، با تألیف کتب تفسیری گوناگون ادامه پیدا می‌کند. برخی از این تألیفات به صورت خطی و برخی دیگر چاپ شده هستند؛ برخی از این تفاسیر موجود هستند و بعضی دیگر در طول تاریخ مفقود شده‌اند. (در ادامه برخی از این کتب ذکر خواهند شد)

۳-۶ تفسیر قرآن در یمن در دوران متأخر

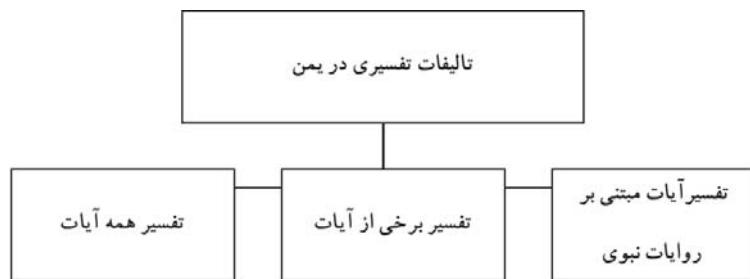
تلاش‌های اهل یمن برای نگارش کتب تفسیری تا قرون معاصر نیز ادامه پیداکرده و مفسرین زیادی به عرصه ظهور رسیده‌اند. از آن جمله می‌توان به «محمد بن اسماعیل بن صلاح بن محمد بن علی» معروف به أمير الحسنی الیمنی (م ۱۱۸۲) اشاره کرد. از وی تألیفات تفسیری زیادی بر جای مانده است؛ سه کتاب «مفاتیح الرضوان فی تفسیر الذکر بالآثار و القرآن» و «تفسیر غریب القرآن» و «الإیضاح و البيان فی تحقیق عبارات قصص القرآن» از این مفسر بزرگ است.

از دیگر این افراد محمد بن علی بن محمد بن عبدالله بن الحسن الشوکانی (م ۱۲۵۰) است. وی علاوه بر تألیفات بسیاری که در زمینه‌های گوناگون از جمله حدیث؛ فقه و اصول و تاریخ به نگارش درآورده و کتاب‌های زیادی در زمینه تفسیر قرآن دارد. کتاب تفسیری «فتح الغدیر الجامع بین فنّ الروایه و الدرایه من علم التفسیر» از آثار اوست که به چاپ نیز رسیده است. کتاب‌های دیگر وی با عنوانیں «النشر القدير في الفرق بين المقدره و التعذير» که به صورت خطی است. علاوه بر این کتب، تألیفات تفسیری دیگری نیز از وی به یادگار مانده است. (ابن حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۲۵۰)

بعد از بیان ادوار گوناگون تاریخ تفسیر قرآن و تبیین زمینه نگارش‌های تفسیری در یمن مهم‌ترین تفاسیر نوشته شده در یمن معرفی می‌شود:

۴- تألیفات تفسیری در یمن

چنانکه بیان شد در طول قرون متعددی، علماء بسیاری در یمن ساکن بوده اند و تلاش‌های علمی بسیاری را انجام داده‌اند که بخش عمده‌ای از این تلاش‌ها در زمینه توضیح، تفسیر و بیان کتاب خدا است. علاوه بر بررسی‌های تاریخی، از زوایایی دیگری نیز می‌توان نگارش‌های تفسیری در یمن را تقسیم‌بندی کرد. مثلاً تفاسیر نگاشته شده در یمن از منظر روش‌های تفسیری نیز قابل دقت و بررسی است.

برخی از این روش‌های استفاده در تالیفات تفسیری در یمن به شرح زیر است:

۱- تألیفاتی که به تفسیر همه آیات و سور قرآن پرداخته‌اند:

برخی از این تألیفات به صورت کتب خطی بجای مانده‌اند. برخی نیز به چاپ رسیده و البته بخشی هم در طول تاریخ مفقود شده‌اند؛ مهم‌ترین این تفاسیر به ترتیب زمان وقت مؤلف عبارت‌اند از:

- «تفسیر القرآن» نوشته وهب ابن منبه الصناعی (م ۱۱۰)

چنانکه قبلًا نیز ذکر شد وهب بن منبه از جمله تابعین یمن بشمار می‌رود. کتاب او با نام «تفسیر القرآن» از جمله کتبی است که به تفسیر تمام آیات قرآن پرداخته است. این کتاب به صورت یک نسخه خطی در کتابخانه سالار جنگ هند موجود است. البته این نسخه که در قرن ۶ هجری کتابت شده، ناقص بوده و فقط از سوره الزمر تا سوره الواقعه را دارد. (جماعۃ من الکتاب، ۱۳۹۸ق، ج ۱، ص ۱۷)

- «تفسیر القرآن» نوشته أبو محمد موسی عبدالرحمن التقفی الصناعی (م ۱۹۰)

عبد الرحمن شقفی یکی از تابعین است و کتاب او به صورت یک نسخه خطی در کتابخانه ایتالیا نگهداری می‌شود و اگر به صورت کامل در مورد تمام سوره‌های قرآن بوده است اما اکنون فقط از سوره مریم تا سوره الصافات موجود است؛ در نسخه دیگری که در کتابخانه مدینه وجود دارد فقط معوذین در اختیار است. (سزگین، ۱۹۷۷، ج ۱، ص ۹۰)

- «تفسیر القرآن» نوشته الامام عبدالرزاق بن همام الصناعی (م ۲۱۱)

چنانکه قبلًا نیز بیان شد مشهورترین تفاسیر متقدم یمن که در زمرة تفسیر تابعین می‌توان از آن نام برد تفسیر عبدالرزاق صناعی است.

تطور تاریخی تفسیر در یمن ۱۷۹

از این کتاب چندین نسخه خطی وجود دارد که مهم‌ترین آن‌ها در کتابخانه قاهره می‌باشد و در سال ۷۲۴ ق کتابت شده است.

علاوه بر نسخ خطی، این کتاب چندین بار به چاپ رسیده است که از جمله می‌توان به چاپ ریاض در سال ۱۴۱۰ قمری و نیز چاپ بیروت در سال ۱۴۱۱ قمری اشاره کرد.

لازم به ذکر است که حدود ۵۴ عنوان تفسیر از اهالی یمن بر جای مانده است که تمامی این کتب به تفسیر کل آیات قرآن اهتمام داشته‌اند اگرچه بسیاری از آن‌ها امروز در اختیار نیست. (ابن حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۲۶۹-۳۵۹) بر حسب زمان وفات مؤلف آخرين کتابي که با رویکرد تفسير کل قرآن نوشته شده است.

- «البرهان فی إعراب آيات القرآن» نوشته أَحْمَدُ مِيقَرِيُّ بْنُ أَحْمَدَ حُسَيْنِ شَمِيلَةِ الأَهْدَلِیِّ (م ۱۳۹۰)

این کتاب که شامل إعراب همه کلمات قرآن است در ۶ جلد توسط المکتبه العصریه بیروت در سال ۱۴۲۲ چاپ شده است. اما تحقیقی در مورد آن صورت نگرفته است.

۴- تأییفاتی که به تفسیر برخی از آیات و یا سور قرآن پرداخته‌اند:

صرف نظر از دوره‌ی تاریخی نگارش برخی از تأییفات تفسیری در یمن وجود دارند که به تفسیر برخی از سور پرداخته‌اند و گاه فقط آیه یا آیاتی را تفسیر کرده‌اند. حدود ۳۸ عنوان کتاب از اهل یمن با این سبک و سیاق نوشته شده است. (ابن حسان، ۱۴۲۶ق، ص ۳۶۰-۳۸۵) از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- «رساله فی شرح سوره الإخلاص» نوشته محمد بن عمر بن بحرق الحضرمی (م ۹۳۰) این کتاب به صورت نسخه خطی در کتابخانه پنجاب پاکستان موجود است.
(جماعه من الکتاب، ج ۱۳۹۸ق، ۵ ص ۵۵۶)
- «تفسیر آیهالکرسی» نوشته محمد بن عمر بن بحرق الحضرمی (م ۹۳۰).
(عیسوی، ج ۱۳۹۸ق، ص ۸۱۰) این کتاب به صورت نسخه خطی در کتابخانه پنجاب پاکستان موجود است. (کوکب، ۱۹۸۳م، ج ۳۶، ص ۳۳۹)

۳-۴ تفاسیر نوشته شده با تمرکز بر روایات نبوی

به تفاسیر نگاشته شده در یمن از منظر دیگری هم می توان نگاه کرد و آن اینکه برخی از تفاسیری که در یمن نوشته شده به نقل روایات نبوی متمرکز هستند؛ این مسئله ارتباط چندانی به دوره تاریخی نگارش تفسیر ندارد. برخی از این تفاسیر به ترتیب تاریخ نگارش عبارت اند از :

- «تفسیر البيان لأحكام القرآن» نوشته محمد بن علی نورالدین بن عبدالله بن ابراهیم الموزعی (م ۸۲۵) اشاره کرد.
- «الثمرات اليانعة والأحكام الواضحة» نوشته یوسف بن أحمد بن محمد بن عثمان الثلاثی (م ۸۳۲) است. در این کتاب، روایات معارض نیز نقل شده است.
- «مفایح الرضوان فی تفسیر الذکر بالآثار و القرآن» نوشته محمد بن اسماعیل بن صلاح الأمیر الصنعتانی (م ۱۱۸۲) است. وی در این کتاب سعی کرده که اهمیت روایات نبوی در حوزه تفسیر قرآن و نیز اهمیت و برتری آن بر سایر روایات را نشان دهد.
- «فتح القدير الجامع بين فی الروایه و الداریه من علم التفسیر» تأليف محمد بن علی الشوکانی (م ۱۲۵۰)

چنانکه ملاحظه می‌شود در همه ادوار تاریخی در یمن، تفاسیری با تمرکز بر روایات نبوی نوشته شده است و مفسرین در یمن برای این گروه از روایات اهمیت ویژه‌ای قائل بوده و هستند.

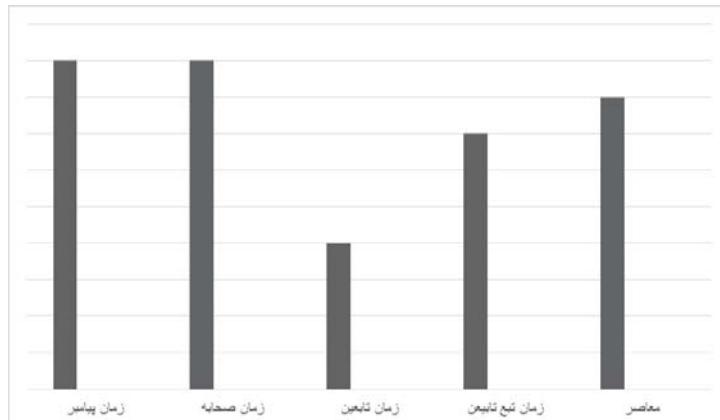
نتیجه‌گیری

بعد از بررسی‌های انجام شده به نظر می‌رسد که مردم یمن از نخستین روزهای نزول قرآن همواره در مسیر تعلیم قرآن قرار داشته‌اند و در این راه، علاوه بر یادگیری آیات الهی به فراگیری تفسیر آیات قرآن نیز اهتمام داشته‌اند. در تمام ادوار تاریخی مربوط به یمن، از زمان رسول اکرم (ص) و دوره‌های بعد از ایشان این تلاش‌ها دیده می‌شود به طوری که حتی در دوران معاصر نیز تلاش‌هایی در این زمینه وجود دارد. این سخن بدان معنی است که از صدر اسلام تاکنون، هیچ دوره‌ای را نمی‌توان یافت که در یمن، مردم به تفسیر قرآن توجه نداشته باشند؛ ممکن است در برخی از ادوار مثل دوران تبع تابعین اقبال مردم به تفسیر بیشتر یا مثلاً در دورانی مثل دوران تابعین توجهات به تفسیر بنا به دلایلی کم شده باشد اما هرگز دورانی یافت نمی‌شود که این توجهات وجود نداشته باشد.

به هر حال با توجه موقعیت یمن، این میزان از توجهات به قرآن و همچنین تفسیر

آن و سیر تاریخی در این سرزمین از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

فراز و فرودهای موجود در نگارش‌های تفسیری یمن با توجه به بازه زمانی :

* * * * *

كتابنامه

۱. ابن الاثير، عزالدين، (بی تا)، *أسد الغابه فى معرفه الصحابه*، رياض: نشر المكتبه الاسلاميه.
۲. ابن الجرzi؛ محمد، (۱۴۰۰ ق)، *غاية النهاية فى طبقات القراء*: دارالكاتب العربي للطبعاعه و النشر.
۳. ابن حسان؛ على، (۱۴۲۶ ق)، *التفسير فى اليمن*، رياض: جامعه ملك سعود.
۴. ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد، (بی تا)، *تاريخ ابن خلدون*، بيروت: دار إحياء التراث العربي.
۵. ابن خلکان، محمد بن أبي بكر، (بی تا)، *وفيات الاعيان*، بيروت: دار صادر.
۶. ابن سعد، محمد، (بی تا)، *طبقات الكبرى*، بيروت: دار صادر.
۷. ابن عبدالبر، محمد، (بی تا)، *الاستيعاب فى معرفه الاصحاب*: مكتبه نهضه مصر و مطبعتها: مصر.
۸. ابن عساکر، على بن حسب بن هبة الله، (۱۴۱۵ق)، *تاريخ مدينة دمشق*، تحقيق على شيرى، بيروت: دار الفكر للطبعاعه و النشر و التوزيع.
۹. ابن عساکر، على بن حسب بن هبة الله، (بی تا)، *الاربعين البلداانيه*، تحقيق محمد مطیع الحافظ: دارالفکر المعاصربيروت - دارالفکر دمشق.
۱۰. ابن کثیر، حافظ، (۱۹۶۶ م)، *البداية و النهاية*، بيروت: مكتبه المعارف.

١١. ابن هشام، عبد الملك، (١٣٥٥ق)، السيرة النبوية، الرياض: دار المغنى.
١٢. اسماعيل بن أبي الغداء، عماد الدين، (بٰٰ تا)، المختصر في أخبار البشر: مطبعة الحسينية المصرية.
١٣. الأمين، سيد محسن، أعيان الشيعة، (بٰٰ تا)، دار التعارف للطبعات، تحقيق حسن الأمين، بيروت.
١٤. الأهدل اليماني؛ بدرالدين أبي عبدالله الحسين بن عبدالرحمن بن محمد، (١٤٠٧ق)، تحفة الزمن في تاريخ اليمن، بيروت: دار التنوير للطبعاء و النشر.
١٥. الأهدلي، سيد محمد على، (بٰٰ تا)، نشر الدر المكنون من الفضائل اليمن الميمون، مصر: مطبعة زهران.
١٦. بخارى، محمد بن اسماعيل، (١٤١٤ق)، صحيح البخارى، بيروت: دار ابن كثير.
١٧. البيستى، حبان بن احمد، (١٣٩٧ق)، الثقات، هند: مجلس دائرة المعارف العثمانية.
١٨. البغدادى، الخطيب، (١٣٩٥ق)، الرحمة في طلب الحديث، تحقيق نورالدين عتر، بيروت: دار الكتب العلمية.
١٩. بلاذرى، أحمد بن يحيى بن جابر، (بٰٰ تا)، فتوح البلدان، نشره و وضع ملاقه و فهارسه الدكتور صلاح الدين المنجد، القاهرة: مكتبة النهضة المصرية.
٢٠. پاکچی، احمد، (١٣٩١ش)، تاريخ تفسير قرآن کریم، تهران: دانشگاه امام صادق.
٢١. التميمي، حبان بن احمد، (١٤٠٨ق)، مشاهير العلماء الامصار و أعلام فقهاء الأقطار، بيروت: موسسه الكتب الثقافية.
٢٢. الجعدي، على بن سمرة، (١٩٧٥ق)، طبقات فقهاء اليمن، قاهره: مطبعه السنّه المحمديه.
٢٣. جماعة من الكتاب، (١٩٨٩ق)، وضع المجمع الملكي لبحوث الحضارة الاسلامية، الفهرس الشامل للتراث العربي الإسلامي المخطوط، عمان: موسسه آل البيت.
٢٤. حجرى يمني، محمد بن احمد، (١٤١٦ق)، مجموع بلدان اليمن و قبائلها، صناعة: دار الحكمه اليمانيه.
٢٥. الحراري، المهدى محمد، (١٤٢٦ق)، تراجم العلماء اليمن بين الواقع و الطموح، يمن: بٰٰنا.

٢٦. حسن بن علی (شیخ طوسی)، (١٣٨٧ق)، المبوسط، تهران: المکتبة المرتضویة لأحیاء آثار جعفریة.
٢٧. حسن بن علی (شیخ طوسی)، (١٤١٠ق)، بین ائمۃ السلف، المؤلف من مختلف مشهد: مجمع البحوث الاسلامیة.
٢٨. حسن بن یوسف (علامہ حلی)، (بی‌تا)، تذکرة الفقهاء، منشورات المکتبة المرتضویة لآثار الجعفریة.
٢٩. الحموی، عبدالله یاقوت بین عبدالله، (١٣٢٤ق)، معجم البلدان، مصر: مطبعه السعاده.
٣٠. حمیری، عبدالله، (١٤٢١ق)، الحدیث و المحدثون فی الیمن، ریاض: مکتبة الرشد.
٣١. الذهبی، شمس الدین، (بی‌تا)، تذکرة الحفاظ، بیروت: دارأحیا التراث العربی.
٣٢. رازی، احمد بن عبدالله، (١٤٠٩ق)، تاریخ مدینه صنعا و کتاب الاختصاص، بیروت: دارالفکر.
٣٣. سبحانی، جعفر (اللجنة العلمیة فی موسسة الامام الصادق (ع)), (١٤١٨ق)، موسوعة طبقات الفقهاء، قم: موسسة الامام الصادق (ع).
٣٤. سزگین، فؤاد، (١٩٧٧م)، تاریخ التراث العربی، مصر: الھیئة المصریة العامة للكتاب.
٣٥. شرف الدین، احمد حسین، (١٤٠٠ق)، تاریخ الفكر الاسلامی فی الیمن، ریاض: مطابع الریاض.
٣٦. الصناعی، محمد بن محمد بن یحیی، (بی‌تا)، الانباء عن دولة بلقیس و سباء، مصر: المطبعه السلفیه و مکتبتہ.
٣٧. طبرانی، سلیمان بن احمد بن ایوب، (١٤١٢ق)، الاحادیث الطوال، تحقیق مصطفی عبد القادر عطا، بیروت: دارالکتب العلمیة.
٣٨. الطبری، محمد بن جریر، (١٩٦٨م)، تاریخ رساله و الملوك، قاهره: دارالمعارف.
٣٩. عروضی حوزی، علی بن جمعه، (١٤١٥ق)، نور الثقلین، قم: اسماعلیلان.
٤٠. عسقلانی، ابن حجر، (١٣٢٥ق)، تهذیب التهذیب، هند: مجلس دائرة النظماء الكائنة.
٤١. العسقلانی، محمد بن حجر، (١٣٩٨ق)، الاصابة فی تمییز الصحابة، بیروت: دارالفکر.

٤٢. عيسوی، احمد محمد، (١٣٩٨ق)، فهرس مخطوطات المکتبه الغریبیه بالجامع الكبير
بصنتعه، الاسکندریه: طبع بإشراف منشأه المعارف.
٤٣. القمی الشیرازی، محمد طاهر، (١٤١٨ق)، کتاب الاربعین، تحقيق سید مهدی رجائی،
بی جا: ناشر محقق.
٤٤. کحاله، عمر رضا، (١٣٧٦ق)، معجم المؤلفین، دمشق: مطبعه الترقی.
٤٥. کردی، محمد طاهر، (١٤٢٠ق)، تاریخ القویم لمکه و بین الله الکریم، بیروت: دار خضر.
٤٦. کوکب، عبدالنبي، (١٩٨٣م)، قائمہ بالمخوطات العربیہ فی مکتبہ جامعۃ بنجاح، پاکستان.
٤٧. المبارکفوری، محمد عبدالرحمن بن عبدالرحیم، (١٤١٠ق)، تحفة الاحدوی، بیروت:
دارالكتب العلمیة.
٤٨. مرزوق، سهیله مرعی، (٢٠١٥م)، تاریخ یمن القديم، بیروت: دار و مکتبه الباعث للطباعه و النشر.
٤٩. المسعودی، ابوالحسن علی بن الحسین بن علی، (بی تا)، التنبیه و الإشراف، بیروت: دار صعب.
٥٠. موسوی أردبیلی، سید عبدالکریم، (١٤٢١ق)، فقه القضاء، قم: موسسه النشر لجامعة المفید.
٥١. الهمدانی، الحسین بن احمد بن یعقوب، (١٩٧٤م)، صفة جزیره العرب، الریاض:
منشورات دار الیمامه للبحث و الترجمه و النشر.
٥٢. الواقدی، أبی عبد الله عمر، (بی تا)، فتوح الشام، بیروت: دارالجیل للطباعه و النشر.
٥٣. یحییی بن الحسین، (١٣٨٨ق)، غاییه الامانی فی الأخبار القطریمانی، قاهره: دارالکاتب
العربی للطباعه و النشر.